

ת"פ 47546/03/14 - מדינת ישראל נגד בנימין ג'אן

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 47546-03-14 מדינת ישראל נ' ג'אן

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
בנימין ג'אן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יאיר מלכה
הנאשם ובא כוחו עו"ד - כרמל בלונד

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה מיום 26.11.12 של העסקת 3 תושבי האזור בבית העסק "בר גיל" במושב שדה עוזיה, מבלי שהיה בידם אישור כניסה לישראל ואישור עבודה בישראל, עבירה על סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

הסדר הטיעון

ביום 19.9.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו המאשימה תעתור ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות אם ימצא מתאים, מאסר מותנה וקנס, בעוד ההגנה תעתור למאסר מותנה וקנס. הנאשם הורשע ובהתאם להסדר הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות ונמצא כי הוא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, לדבריה מדובר בעבירה בעלת פוטנציאל לסיכון בטחוני. ב"כ המאשימה טענה כי במסגרת ההסדר נלקחו בחשבון עברו הנקי של הנאשם (לחובתו הרשעה אחת בעבירה על חוק המע"מ), חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והעובדה שהעסיק 3 עובדים בניגוד לחוק. לאור האמור, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם את העונש ברף העליון של הסדר הטיעון, קרי 3 חודשי מאסר שירוצו

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם יליד 1956, בן 60, מלח הארץ, ללא הרשעות (למעט בעבירת מע"מ כאמור), הנאשם עובד כחקלאי. לדבריו הנאשם העסיק הרבה עובדים ועקב בלבול 3 מתוכם היו ללא אישורים. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם חולה לב ומצבו הכלכלי לא פשוט (לא הוצגו מסמכים להוכחות מצבו הרפואי והכלכלי). לדבריו מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ- 4 שנים ומאז הנאשם מקפיד לבדוק את כל האישורים של העובדים. על כן ביקש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של ההסדר.

הנאשם ביקש לשאת דברים. הנאשם הודה בביצוע העבירה וציין כי היום מקפיד לבדוק אישורים. לטענתו לא העסיק את הפועלים אלא הם באו לבקר את אחיהם - עם זאת חזר וציין כי לוקח אחריות על ביצוע העבירה.

דין

במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם, הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**)

ברע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל**, נקבע:

"העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש ובראשונה בהקשר בטחוני ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים.. המעסיק ולו יהא זה אדם מן היישוב נותן יד לחשיפה לסיכונים .."

בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה, בשים לב שבפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיה בביטחון הציבור.

באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הועסקו 3 עובדים שלא כחוק (אם כי העבירה בוצעה לפני התיקון בחוק אשר הכפיל את העונש המירבי על העסקת שני עובדים או יותר), וכי אין אינדיקציה לגבי משך תקופת ההעסקה.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

- רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (19.11.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ממאסר על תנאי ל- 4 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.
- רע"פ 756/10 **מרעי נ' מדינת ישראל** (31.1.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, ונדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.

• בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 6162-02-10 **גרוסמן נ' מדינת ישראל** (18.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

• בעפ"ג (מח' ת"א) 40153-03-11 **מלכה נ' מדינת ישראל** (20.6.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת העסקת שוהה בלתי חוקי שלא כדין, ונדון ל- 3 חודשי עבודות שירות.

• בעפ"ג (מח' נצרת) 31465-05-16 מדינת ישראל נ' יוסף יוסף, בית המשפט קמא קבע כי הנאשם העסיק והסיע 5 שוהים בלתי חוקיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 200 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו.

• בעפ"ג (מח' חיפה) 41137-05-11 **מדינת ישראל נ' דני יצחק**, בית המשפט קמא, לאחר ניהול הוכחות, קבע כי הנאשם העסיק שוהה בלתי חוקי משך חודשיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 150 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו.

ראו גם ת"פ (פ"ת) 29602-08-10 **מדינת ישראל נ' ליפר**, ת"פ (פ"ת) 23831-08-09 **מדינת ישראל נ' נחום**, ת"פ (כ"ס) 41179-05-10 **מדינת ישראל נ' סולטאני**, ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי**, ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' ארזי**, ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל**, ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואלעדי**. ת"פ (טבריה) 6730-04-16 מדינת ישראל נ' **משהור ג'ראדא** ת"פ (כ"ס) 14556-12-14 **מדינת ישראל נ' אמר**.

ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (אי הרשעה), ת"פ (קג"ת) 38175-10-13 **מדינת ישראל נ' דרביצ'ר** (אי הרשעה), ת"פ (אשדוד) 15059-08-14 **מדינת ישראל נ' אל רום** (אי הרשעה), ת"פ (רחובות) 15571-06-13 **מדינת ישראל נ' מיארה** (אי הרשעה).

לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

את פגיעת העונש בנאשם לרבות בשל גילו ומצבו הרפואי. הנאשם כבן 61 שנה. על פי דברי בא כוחו הנאשם חולה לב ומצבו הכלכלי לא פשוט.

את היותו נעדר עבר פלילי - למעט הרשעה יחידה בעבירה על חוק המע"מ.

את נטילת האחריות על מעשיו. הנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה (אם כי בדבריו בבית המשפט לפני גזירת דינו, לפיהם העובדים הלא חוקיים באו לבקר את אחיהם, יש משום ניסיון לצמצם את מידת אחריותו).

את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה: העבירה בוצעה בחודש נובמבר 2012, כתב האישום הוגש לבית המשפט בחודש מרץ 2014, וגזר הדין ניתן היום, בינואר 2017, למעלה מ- 4 שנים ממועד ביצוע העבירה (הגם שמאז שהוגש כתב האישום, הימשכות ההליכים בתיק רובצת בעיקר לפתחו של הנאשם).

את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של ההסדר, ולאזן את גזר הדין בענישה כלכלית ממשית ומכבידה.

אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ב. קנס כספי בסך של 8,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.3.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ז, 12/01/2017 במעמד הנוכחים.